

The Development of Critical Reading Ability of Undergraduate Students through Problem-Based Learning Integrated with the Flipped Classroom Approach

Gullapatsorn Sunonthong

Program in Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Thepsatri Rajabhat University

First Author: gullapatsorn.s@lawasri.tru.ac.th

Sungwean Pinagalung

Dr., Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

Corresponding Author: sunpin@kku.ac.th

Piangdow Chaiyasarn

Dr., Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Khon Kaen University

Corresponding Author: piangdow22@gmail.com

Received: November 3, 2025 **Revised:** December 2, 2025 **Accepted:** December 25, 2025

Abstract

This study aimed to: 1. develop the critical reading ability of undergraduate students through problem-based learning integrated with the flipped classroom approach, with a passing criterion of 80 percent and at least 80 percent of the students meeting the required standard; and 2. examine undergraduate students' opinions toward the implementation of learning activities using problem-based learning combined with the flipped classroom approach. The target group consisted of 28 first-year undergraduate students majoring in Elementary Education, Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University, who were enrolled in the first semester of the 2025 academic year. The participants were selected through purposive sampling. The instruments used in this study were classified into three categories: 1) instruments used in the intervention, which included lesson plans; 2) instruments used for reflective practice, which consisted of a teaching behavior observation form for instructors, a learning behavior observation form for undergraduate students, a post-teaching reflection form, a performance assessment form for undergraduate students, and an end-of-cycle test, and 3) instruments used for research evaluation, which included a critical reading ability test and a questionnaire on undergraduate students' opinions. Data analysis employed quantitative analysis using the

mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.), while qualitative data were analyzed using content analysis.

The results revealed that: 1. the students achieved an average score of 26.78, accounting for 89.26 percent of the total score. Twenty-five students, representing 89.28 percent of the participants, met the required criteria, which exceeded the predetermined standard, and 2. the students' opinions toward learning management using problem-based learning combined with the flipped classroom approach were at the highest level.

Keywords: Critical Reading, Problem-Based Learning, Flipped Classroom Approach

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา
ระดับปริญญาบัณฑิตที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

กุลภัสสรณ์ สุโนนทอง

วิชาเอกภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

First Author: gullapatsorn.s@lawasri.tru.ac.th

สังเวียน ปินะกาลัง

ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Corresponding Author: sunpin@kku.ac.th

เพียงดาว ไชยสาร

ดร., สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Corresponding Author: piangdow22@gmail.com

ได้รับบทความ: 3 พฤศจิกายน 2568 ปรับปรุงแก้ไข: 2 ธันวาคม 2568 ตอรับตีพิมพ์: 25 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีจำนวนนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป และ 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอกประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ 1 ที่กำลังศึกษาภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 28 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติการ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของอาจารย์, แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต, แบบบันทึกผลหลังสอน, แบบประเมินผลงานนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และแบบทดสอบท้ายวงจร และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.78 คิดเป็นร้อยละ 89.26 ของคะแนนเต็ม และนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตผ่านเกณฑ์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ

89.28 ของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2. นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านอยู่ใน ระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ: การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, ปัญหาเป็นฐาน, ห้องเรียนกลับด้าน

บทนำ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณถือว่ามีค่าสำคัญที่ส่งเสริมกระบวนการ วิจัย พิจารณา และประเมินค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อที่จะแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับแนวคิด เอมอร์ เนียมน้อย (2551) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านระดับสูงที่ต้องอาศัยสติปัญญาในการใคร่ครวญและพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ อีกทั้ง จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) อธิบายว่า ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้สติปัญญา (Cognitive) ในการตอบคำถาม สรุปสาระสำคัญ ตีความ และประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะ (Skill) สำคัญที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งในการเรียนและการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรอง ตัดสิน และประเมินข้อมูลต่าง ๆ อย่างทันที่และแม่นยำ เพื่อนำไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งความสามารถของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านจะต้องมีทักษะหรือความสามารถที่บ่งบอกถึงการอ่านที่ต้องอาศัยการที่ผู้อ่านสามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น เข้าใจเนื้อเรื่อง สามารถตีความ และสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล เปรียบเทียบวิเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่ยังคงพบปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาสาขาวิชาเอกประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ซึ่งมีหลายสาเหตุด้วยกัน ได้แก่ 1. จากการทดสอบโดยใช้ข้อสอบประเภทอัตนัยที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นมาพบว่า นักศึกษาร้อยละ 70 ยังไม่สามารถทำข้อสอบในลักษณะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโจทย์ปัญหาที่ให้สถานการณ์มา พบว่า ไม่สามารถนำกระบวนการคิดมาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์เหล่านั้นได้ดี นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์สาขาวิชาเอกภาษาไทย พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มาจากการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมที่ครูมุ่งแต่จะฝึกทักษะการอ่านอย่างเดียว และยังขาดการพัฒนาการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ทำให้นักศึกษาอ่านโจทย์คำถามหรือการวิเคราะห์ข้อสอบ การตอบคำถามไม่ชัดเจน การพัฒนาให้นักศึกษามีความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้สอนต้องมีเทคนิควิธีการที่หลากหลาย มีกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสม และจากการลงพื้นที่เพื่อสังเกตการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาไทยที่ผ่านมาพบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มีสาเหตุมาจากการใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาที่ต้องการสอนหรือตัวชี้วัด การสอนภาษาไทยจะให้ได้ผลตามความมุ่งหมายนั้น ต้องอาศัยความพร้อมทั้งด้านผู้สอน ตำราเรียน และอุปกรณ์ ซึ่งผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เลือกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด สามารถช่วยในการเรียนการสอนให้บรรลุตามความมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นได้ สอดคล้องกับ เอมอร์ เนียมน้อย (2551) และ พันธุ์ทิพย์ เกื้อเพชรแก้ว (2545) ที่กล่าวถึงปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า นักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการแยกใจความสำคัญจากพลความ ไม่สามารถสรุปหรือเชื่อมโยงประเด็นสำคัญของเรื่อง ขาดทักษะในการจับใจความและการบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน อีกทั้งยังไม่สามารถวิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - Based Learning: PBL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ที่ได้จากการสำรวจ ค้นคว้าและแก้ปัญหา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นทั้งยุทธวิธีที่ใช้ในการเรียนการสอน และใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตร ซึ่งมีลักษณะดึงดูดให้นักเรียนได้เข้าไปแก้ปัญหา ครูเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำและจัดสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและสำรวจ หลักสูตรที่สร้างขึ้นจะมีปัญหาเป็นแกนกลาง มีบทบาทในการเตรียมประสบการณ์ที่จะส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ สนับสนุนให้สร้างความรู้ด้วยตนเองและบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ในโรงเรียนกับชีวิตเข้าด้วยกัน ในขณะที่เรียนรู้นักเรียนจะถูกทำให้เป็นนักแก้ปัญหา และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ โดยการชี้แนะตนเองได้ กระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ครูจะเป็นผู้ร่วมแก้ปัญหา มีหน้าที่ในการสร้างความสนใจสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน คอยเป็นผู้แนะและอำนวยความสะดวก (Torp & Sage, 1998)

แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ห้องเรียนกลับด้าน หมายถึง การจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งซึ่งเปลี่ยนการใช้ช่วงเวลาของการบรรยายเนื้อหาในห้องเรียนเป็นการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อฝึกแก้โจทย์ปัญหา และประยุกต์ใช้จริง โดยที่นักเรียนจะได้เรียนรู้จากการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง ส่วนการบรรยายจะอยู่ในช่องทางอื่น ๆ เช่น จากสื่อสารสนเทศ หรือสื่อวีดิทัศน์ (Video) ซึ่งนักเรียนจะเข้าถึงได้เมื่ออยู่ที่บ้านหรือนอกห้องเรียน โดยนักเรียนจะได้พื้นฐานความรู้ (Basic Concept) ผ่านการทำความเข้าใจ การจดบันทึก และการตั้งคำถามล่วงหน้านอกห้องเรียนหรือที่บ้าน ห้องเรียนกลับด้านได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ที่สหรัฐอเมริกา จากผลสำรวจ 10 - 12% ครูในสหรัฐอเมริกาใช้วิธีนี้และตัวเลขการยอมรับเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผู้บริหารโรงเรียน 40 - 45% ต้องการนำวิธีนี้มาใช้ในโรงเรียนแต่ครูยังต้องได้รับการฝึกฝน และได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการสอนแบบนี้ในประเทศอื่น ๆ เป็นแนวโน้มที่ครูจะใช้ห้องเรียนกลับด้านในการสอนเพราะเป็นเครื่องมือการสอนที่ยืดหยุ่นที่สามารถใช้ได้กับระบบการศึกษาหลาย ๆ แบบ โดยเฉพาะในประเทศที่มีระบบการศึกษาเคร่งเครียด ยังสามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านได้ (Berrett, 2012)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า และสังเคราะห์สาระจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล สามารถเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์จริง ตลอดจนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีจำนวนนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านวิจิตร เป็นกระบวนการขั้นสูงที่ผู้อ่านจะต้องประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

จอร์พันธ์ ภาชี (2550) ให้ความหมายว่า การอ่านหนังสือมีหลายระดับ เช่น อ่านออก อ่านคล่อง อ่านได้ อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ถือเป็น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และเป็นยอดของการอ่านทั้งปวง ต้องอาศัยพื้นฐานหลายประการ เช่น การเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วแยกแยะและตีความวิจิตรสารได้

เอมอร์ เนียมน้อย (2551) ให้ความหมายว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูง หรือเรียกว่า การอ่านเป็น ซึ่งการอ่านในขั้นนี้ ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญสิ่งที่อ่านอย่างพิถีพิถัน เพื่อตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

ดังนั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านจะต้องมีทักษะหรือความสามารถ บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เข้าใจเนื้อเรื่อง สามารถตีความ และสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล เปรียบเทียบ วิเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากปัญหาหรือสถานการณ์ที่สนใจผ่านทางกระบวนการทำงานกลุ่ม การสืบค้นกระบวนการทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหา ด้วยเหตุผล ซึ่งตัวปัญหานั้นจะมีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงและเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยให้คำแนะนำและจัดสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้

ทิตินา แซมมณี (2550) ได้กล่าวว่า ลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนอาจนำผู้เรียนไปเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรือผู้สอนอาจจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเผชิญปัญหา และฝึกกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหานั้นอย่างชัดเจน ได้เห็นทางเลือกและวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา รวมทั้งให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ เกิดทักษะ กระบวนการการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่าง ๆ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

รังสรรค์ ทองสุกนอก (2547) ได้สรุปขั้นตอนการเรียนรู้ขั้นใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน โดยสรุปได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการจัดกลุ่ม อันดับแรกสมาชิกในกลุ่มทำความคุ้นเคยกัน สมาชิกในกลุ่มแนะนำตนเอง บอกถึงความสามารถที่มีความสนใจ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีประโยชน์ต่อกลุ่มแล้วกลุ่มกำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มต้องมีประธาน รองประธาน และเลขานุการ ที่คอยจดบันทึกกิจกรรมภายในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงปัญหาและระบุปัญหา ขั้นนี้ครูจะเสนอสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่จะใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนก่อนที่จะเจอปัญหา เมื่อครูเสนอปัญหาให้แล้ว สมาชิกในกลุ่มจะต้องเสนอแนวคิดต่อปัญหาในแง่ของแนวทางที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหาและกำหนดข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในปัญหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการสร้างสมมติฐาน เมื่อระบุปัญหาแล้ว นักเรียนในกลุ่มก็จะร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาย่อยแต่ละข้อและตั้งสมมติฐานให้สอดคล้องกับปัญหาย่อย ๆ นั้น สมมติฐานที่ตั้งมีลักษณะที่เป็นคำตอบของปัญหาย่อย ๆ ที่ตั้งอยู่บนเหตุผลและความรู้สึกที่มีอยู่ก่อน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นเตรียมการ การศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1. กำหนดสิ่งที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติม เป็นการกำหนดว่าจะต้องค้นคว้าหาอะไร เพื่อที่จะสามารถนำสิ่งนั้นมาตรวจสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ เป็นการวางเป้าหมายของการเรียนรู้
2. สร้างแผนการเรียนรู้ เป็นกลวิธีที่ใช้ในการศึกษาสิ่งเรียนรู้เพิ่มเติม
3. กำหนดแหล่งข้อมูลที่สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการศึกษาค้นคว้า เมื่อเตรียมการการศึกษาค้นคว้าแล้ว สมาชิกแต่ละคนของกลุ่มจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมจากภายนอกกลุ่ม โดยสามารถหาได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้แล้ว

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นการสังเคราะห์ข้อมูลและนำไปใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน ในขั้นนี้นักเรียนจะสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้อ่านศึกษาค้นคว้ามานำมาเพียงพอกับการตรวจสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ แล้วนำข้อมูลที่ได้อ่านไปตรวจสอบสมมติฐานและแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นการสะท้อนผลการเรียนรู้ ในขั้นตอนนี้จะประกอบด้วยการเล่นผลงานหรือผลการแก้ปัญหา โดยจะเสนอแผนงานของกลุ่มทั้งหมดตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 ถึงขั้นตอนที่ 6 ในขั้นนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนในชั้นเรียนประเมินผลงานของกลุ่มอื่น ๆ ด้วย ในขั้นนี้ครูและนักเรียนจะช่วยกันสรุปข้อมูลหรือความรู้ที่แต่ละกลุ่มได้ศึกษาค้นคว้าอีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 8 ขั้นสรุป ในขั้นนี้จะสรุปผลของการประเมินผลทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะทางการเรียน และด้านทักษะทางสังคม การประเมินผลของครูและการประเมินผลของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าว โดยที่นักเรียนและครูจะประเมินผลไปพร้อมกับการดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอน

องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนกลับด้าน มี 4 องค์ประกอบที่เป็นวัฏจักร (Cycle) หมุนเวียนกันอย่างเป็นระบบที่เกิดขึ้น ได้แก่ (วสันต์ ศรีหิรัญ, 2560)

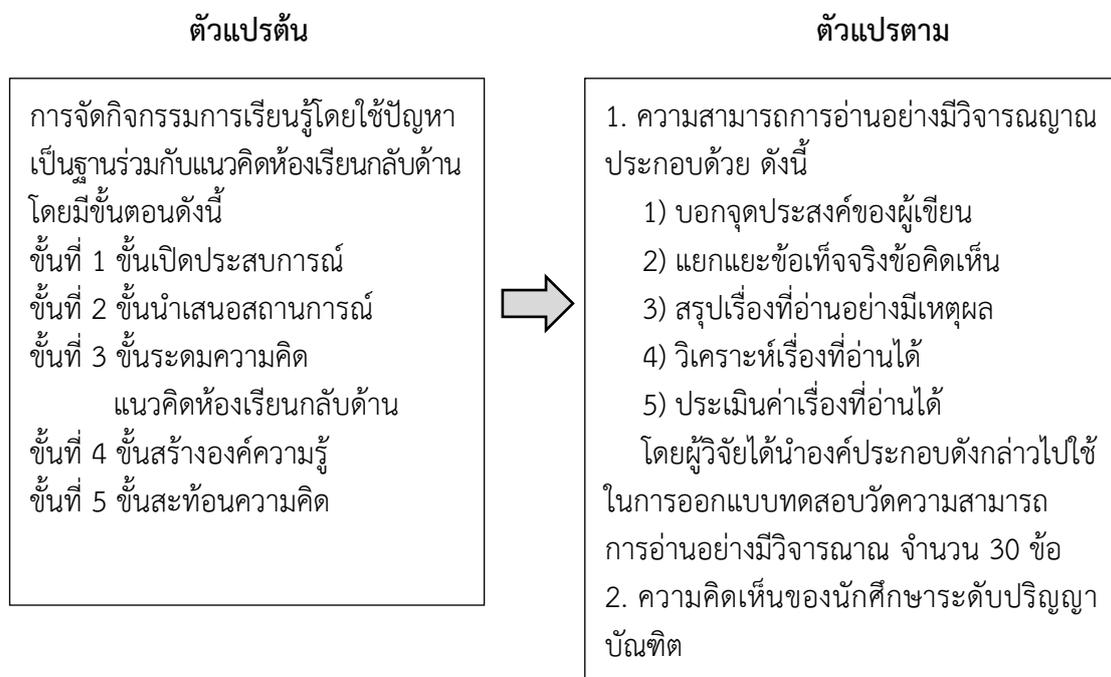
1. การกำหนดยุทธวิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ (Experiential Engagement) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะวิธีการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อเรียนเนื้อหาโดยอาศัยวิธีการที่หลากหลายทั้งการใช้กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเอง เกม สถานการณ์จำลอง สื่อปฏิสัมพันธ์ การทดลอง หรืองานด้าน ศิลปะแขนงต่าง ๆ
2. การสืบค้นเพื่อให้เกิดนิทัศน์รวบยอด (Concept Exploration) โดยครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะให้กับผู้เรียนจากสื่อหรือกิจกรรมหลายประเภทเช่น สื่อประเภทวิดีโอบันทึกการบรรยาย การใช้สื่อบันทึกเสียงประเภท Podcasts การใช้สื่อ Websites หรือสื่อออนไลน์ Chats
3. การสร้างองค์ความรู้ที่มีความหมาย (Meaning Making) โดยผู้เรียนเป็นผู้บูรณาการสร้างทักษะองค์ความรู้จากสื่อที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างกระดานความรู้อิเล็กทรอนิกส์ (Blogs) การใช้แบบทดสอบ (Tests) การใช้สื่อสังคมออนไลน์และกระดาน สำหรับอภิปรายแบบออนไลน์ (Social Networking & Discussion Boards)
4. การสาธิตและประยุกต์ใช้ (Demonstration & Application) เป็นการสร้างองค์ความรู้โดยผู้เรียนเองในเชิงสร้างสรรค์ โดยการจัดทำเป็นโครงการ (Project) และผ่านกระบวนการนำเสนอผลงาน (Presentations) ที่เกิดจากการรังสรรค์งานเหล่านั้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ชั้นที่ 1 ชั้นเปิดประสบการณ์
 ชั้นที่ 2 ชั้นนำเสนอสถานการณ์
 ชั้นที่ 3 ชั้นระดมความคิด
           แนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
 ชั้นที่ 4 ชั้นสร้างองค์ความรู้
 ชั้นที่ 5 ชั้นสะท้อนความคิด

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัย

1.1 กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอกประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ชั้นปีที่ 1 กลุ่มที่ 1ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 28 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากเนื้อหาแต่ละประเภท ได้แก่ 1) โฆษณา 2) ข่าว 3) บทความ

1.4 ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis & Mc Taggart (1992) ซึ่งแบ่งเป็น 4 วงจร ดังนี้

2.1 ขั้นวางแผน (Planning)

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

2.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

2.1.3 ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพเครื่องมือการวิจัย

2.2 ขั้นปฏิบัติการ (Action)

นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 28 คน จำนวน 3 แผน แผนละ 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 12 ชั่วโมง

2.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observer)

ผู้วิจัยสังเกตการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติการสอน ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะสังเกตกระบวนการของการปฏิบัติและผลของการปฏิบัติ โดยใช้เครื่องมือวิจัยประกอบการรวบรวมข้อมูล

2.4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการปัญหาที่ได้จากการสังเกตการณ์ ดังนี้

2.4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการณ์และแบบจดบันทึกต่าง ๆ มาอภิปราย วิเคราะห์ เพื่อนำไปพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4.2 นำข้อสรุปที่ได้มาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ใหม่ ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนผ่านไปแล้ว และแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะสอนในครั้งต่อไป

2.4.3 สรุปผลการวิจัย นำผลที่ได้จากการปฏิบัติทั้งหมด ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ วิจัย วิจารณ์ มาสรุป และปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ใหม่

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ โดยใช้สอนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รายละเอียดกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 1 รายละเอียดกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการ การเรียนรู้ที่	เรื่องที่ใช้ในการสอน	จำนวนชั่วโมง	วงจรปฏิบัติการที่ (การสอนครั้งที่)
1	การอ่านวิจารณ์จากโฆษณา	4	1
2	การอ่านวิจารณ์จากข่าว	4	2
3	การอ่านวิจารณ์จากบทความ	4	3

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ 1) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ช่วยวิจัยบันทึกกิจกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์และนักศึกษาขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้บันทึกกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย 3) แบบบันทึกผลหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 5) แบบประเมินภาระงาน/ชิ้นงาน 6) แบบทดสอบท้ายวงจร มี 3 ชุด ใช้เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ในแต่ละวงจรปฏิบัติการเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ทั้งนี้เครื่องมือทั้ง 6 ชุด ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเนื้อหา (IOC) ชุดที่ 1 เท่ากับ 1.0, ชุดที่ 2 เท่ากับ 1.0, ชุดที่ 3 เท่ากับ 1.0, ชุดที่ 4 เท่ากับ 0.67, ชุดที่ 5 เท่ากับ 1.0 และชุดที่ 6 เท่ากับ 0.67 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าเครื่องมือทุกชุดมีคุณภาพสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) แบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชุดที่ 1 เป็นแบบวัดชนิดปรนัย จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่ายของข้อสอบอยู่ระหว่าง 0.35 - 0.78 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 - 0.90 และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับได้ค่า 0.95 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องกับเนื้อหา (IOC) เท่ากับ 1.00 ซึ่งถือว่าเครื่องมือทั้ง 2 ชุด สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัยและนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เพื่อสร้างข้อตกลงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 3 แผน ซึ่งแบ่งเป็น 3 วงจรปฏิบัติการ

4.3 สะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายหลังสิ้นสุดแต่ละวงจรปฏิบัติการ โดยประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา พฤติกรรมการจัดกิจกรรมของอาจารย์ และผลการทำแบบทดสอบท้ายวงจร

4.4 ประเมินผลความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เมื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 3 แผนแล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาทำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง โดยกำหนดเกณฑ์ให้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักศึกษามีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำผลที่ได้จากการสะท้อนมาวิเคราะห์ อภิปราย สรุปเป็นผลการวิจัยเพื่อให้ได้แนวทางหรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตทำยวงจรปฏิบัติการที่ 1-3

ตาราง 2 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ทำยวงจรปฏิบัติการที่ 1-3

วงจร ปฏิบัติการ	คะแนนการทำแบบทดสอบทำยวงจร				จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80			
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	S.D.	ผ่าน	ร้อยละ	ไม่ผ่าน	ร้อยละ
1	10	6.65	66.50	0.85	7	25.00	21	75.00
2	10	7.85	78.50	0.17	20	71.42	8	28.58
3	10	8.75	87.50	0.68	25	89.28	3	10.12

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตทั้งหมด 28 คน ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน โดยผลการประเมินจากแบบทดสอบทำยวงจรปฏิบัติการทั้ง 3 วงจร พบว่า วงจรปฏิบัติการที่ 1 นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ย 6.65 คิดเป็นร้อยละ 66.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 วงจรปฏิบัติการที่ 2 นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ย 7.85 คิดเป็น ร้อยละ 78.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 และวงจรปฏิบัติการที่ 3 นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ย 8.75 คิดเป็นร้อยละ 87.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 ซึ่งจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์จากนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตทั้งหมด 28 คน พบว่า ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 7 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 21 คน วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 20 คน

ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 8 คน และวงจรปฏิบัติการที่ 3 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 25 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ และผ่านเกณฑ์ตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้

นอกจากนี้จากการที่ผู้ช่วยวิจัย ได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้วิจัย พบว่า ผู้วิจัยได้มีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวงจรเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้วิจัยมีการกระตุ้นผู้เรียนในการเรียนรู้ตลอดเวลา ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ มีเวลาในการใช้ความคิดในการไตร่ตรองตอบคำถามอย่างมีเหตุผล อีกทั้งใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในตัวบทเรียนได้ดี ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

หลังจากผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้นทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ตามวงจรปฏิบัติการที่ 1-3 ผู้วิจัยได้ทดสอบกับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน เพื่อประเมินความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไปของคะแนนเต็ม ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

จำนวนนักศึกษา ระดับปริญญา บัณฑิตทั้งหมด	คะแนนวัดความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ				จำนวนนักศึกษาระดับปริญญา บัณฑิตที่ผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80			
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	S.D.	ผ่าน	ร้อยละ	ไม่ผ่าน	ร้อยละ
28	30	26.78	89.26	0.91	25	89.28	3	10.72

จากตาราง 3 ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.78 คิดเป็นร้อยละ 89.26 ของคะแนนเต็ม และนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตผ่านเกณฑ์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 89.28 ของจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่านักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

3. ผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 28 คน แสดงได้ดังตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 ผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ ที่
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	กำหนดจุดประสงค์ได้ชัดเจน	4.80	0.42	มากที่สุด	
2.	จุดประสงค์ตรงตามตัวชี้วัด	4.50	0.53	มากที่สุด	
3.	จุดประสงค์สอดคล้องกับกิจกรรม	4.50	0.53	มากที่สุด	
รวมด้านจุดประสงค์การเรียนรู้		4.60	0.67	มากที่สุด	2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.	มีความน่าสนใจ	4.80	0.42	มากที่สุด	
2.	เข้าใจขั้นตอนวิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน	4.60	0.52	มากที่สุด	
3.	ปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดให้	4.50	0.53	มากที่สุด	
รวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.63	0.49	มากที่สุด	1
ด้านการวัดและประเมินผล					
1.	การวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย	4.50	0.53	มากที่สุด	
2.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4.30	0.82	มาก	
3.	ประเมินสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.20	0.79	มาก	
รวมด้านการวัดและประเมินผล		4.33	0.71	มาก	5
ด้านบรรยากาศ					
1.	รู้สึกสนุกในการทำกิจกรรม	4.60	0.70	มากที่สุด	
2.	ทำทหายความสามารถของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต	4.50	0.71	มากที่สุด	
3.	ส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตกล้าแสดงความคิดเห็น	4.40	0.70	มากที่สุด	
รวมด้านบรรยากาศ		4.50	0.70	มาก	4
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1.	ช่วยให้นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีเป้าหมายในการอ่าน	4.50	0.71	มาก	
2.	ช่วยให้นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตพัฒนาการอ่านระดับสูงได้	4.60	0.70	มากที่สุด	

ตาราง 4 ผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	ลำดับ ที่
3.	ช่วยให้นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตวิเคราะห์ วิจารณ์ และตัดสินคุณค่าสารต่าง ๆ ได้อย่างมี เหตุผล	4.50	0.82	มาก	
	รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.53	0.74	มากที่สุด	3
	รวมทุกด้าน	4.51	0.66	มากที่สุด	

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.49$) และด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.67$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, $SD = 0.74$) รองลงมา ด้านบรรยากาศนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.70$) ส่วนด้านที่นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านวัดและประเมินผล นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.71$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน

จากผลการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ทั้งหมด 28 คน ที่ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผลการประเมินจากแบบทดสอบทำวงจรถูกปฏิบัติภารกิจทั้ง 3 วงจร พบว่ามีลำดับพัฒนาการการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแต่ละวงจรสูงขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้จากการที่นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตทำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า คะแนนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน มีคะแนนพัฒนาการขึ้นในแต่ละวงจรปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นลำดับ และการวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้านมีความชัดเจนทุกขั้นตอนสอน ผู้สอนได้สร้างความรู้ความเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวให้นักศึกษา

ระดับปริญญาบัณฑิตเป็นอย่างดี แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และมีการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการการเรียนการสอนแต่ละวงจรปฏิบัติการ มีผู้ช่วยวิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมและให้คำแนะนำในลักษณะสะท้อนผลหลังการจัดการเรียนรู้ในแต่ละวงจรปฏิบัติการ ทำให้อาจารย์ผู้สอนนำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในวงจรปฏิบัติการต่อไป อีกทั้งตัวบทหรือเนื้อหา (Text) ที่นำมาใช้ในการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น อาจารย์ผู้สอนมีเกณฑ์คัดเลือกที่ชัดเจน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เนื้อหาส่งเสริมกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อีกประการหนึ่งที่ทำให้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของผู้เรียนสูงขึ้น เพราะการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ด้วยปัญหาเป็นฐานมาใช้พัฒนากระบวนการสอน ของผู้เรียน เพราะแนวคิดการเรียนรู้อย่างนี้ ส่งเสริมการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนได้ฝึก การแก้ปัญหาของเรื่องราวที่เกิดขึ้น รู้แนวทางในการแก้ปัญหาอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับการสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ และการสัมภาษณ์นักศึกษาเป็นไปในทำนองเดียวกันสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการคิดแก้ปัญหา พิจารณาไตร่ตรอง แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ใช้วิจารณญาณในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น การได้ฝึกบ่อยครั้งจะทำให้เกิดกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ดีขึ้น นอกจากนี้สอดคล้องกับ รังสรรค์ ทองสุกนอก (2547) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ เรื่อง ทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาผลการเรียนของนักเรียนจากการเรียน ด้วยชุดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้เรื่องทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองคง อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 15 คน ที่ได้จากการอาสาสมัคร ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหา เป็นฐานในการเรียนรู้ เรื่อง ทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น รวมเป็นเวลา 29 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนเรื่องทฤษฎีจำนวนเบื้องต้น โดยใช้ชุดการเรียน การสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป ของคะแนนเต็ม เป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญ .01 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ศรีทองแดง (2567) เรื่อง การพัฒนามโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วิวัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ไมโครเลิร์นนิ่งร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ตามรูปแบบไมโครเลิร์นนิ่งร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน รายวิชาชีววิทยา เรื่อง วิวัฒนาการ มีคะแนนมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง วิวัฒนาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. ผลการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 28 คน ซึ่งจำแนก เป็นภาพรวมและรายด้าน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ 3. ด้านวัดและประเมินผล 4. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 5. ด้านประโยชน์ที่คาดว่าจะ

จะได้รับ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่หนึ่ง ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.49$) และด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.67$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.74$) รองลงมา ด้านบรรยากาศนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.70$) ส่วนด้านที่นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านวัดและประเมินผล นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.71$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยปัญหาเป็นฐานและห้องเรียนกลับด้านทำให้นักศึกษาได้เกิดองค์ความรู้ต่าง ๆ ในการนำไปใช้ในชีวิตจริง สามารถปฏิบัติได้ และเกิดทักษะการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเข้าชั้นเรียน นอกจากนี้ พบว่า ห้องเรียนกลับด้านนั้นทำให้ลดภาระงานหรือการบ้านนักศึกษาลงอย่างมาก อีกทั้งนักศึกษามีเวลาศึกษาหาความรู้ในห้องเรียนมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมห้องแทนที่จะทำการบ้านคนเดียวอยู่ที่บ้าน สอดคล้องกับ ภาณุวัฒน์ สงแสง (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียนและเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน แต่ไม่แตกต่างจากเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนที่มีระดับการนำตนเองในการเรียนรู้แตกต่างกันมีความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์ญาณเพิ่มขึ้นเท่าเทียมกัน แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4. นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมีความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์ญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ศรีทองแดง (2567) เรื่อง การพัฒนามโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วิวัฒนาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบไมโครเลิร์นนิ่งร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบไมโครเลิร์นนิ่งร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้านรายวิชาชีววิทยา เรื่อง วิวัฒนาการ โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ± 0.62 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ทำให้ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย คือ ได้ค้นพบกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หรือการคิดขั้นสูงได้ หากเปิดโอกาสให้ผู้เรียน

ได้สร้างความรู้ด้วยตนเองและผู้เรียนจะสามารถค้นพบปัญหาและแก้ไขปัญหาได้ หากให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการอย่างหลากหลายและให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ขั้นตอนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและแนวคิดที่เป็นข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีส่วนกระตุ้นความคิด ความสนใจของนักเรียน เปิดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านขั้นตอนการจัดกิจกรรม เริ่มจากขั้นที่ 1 ขั้นเปิดประสบการณ์ ผู้สอนควรวางแผน ค้นคว้าหาสื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย ก่อให้เกิดประเด็นที่ผู้เรียนสนใจเพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์และท้าทายความคิด ให้ผู้เรียนได้มีการฝึกใช้วิจารณญาณ

2. ผู้สอนควรใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด ใช้วิจารณญาณ ได้ประเมินสถานการณ์ และสังเคราะห์ความรู้เพื่อต่อยอดไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ผู้สอนไม่ควรใช้ระยะเวลาในการสอนขั้นที่ 1 ขั้นเปิดประสบการณ์นานเกินเวลาที่กำหนด เพราะจะทำให้ให้นักเรียนได้มีเวลาค้นคว้าหาความรู้ หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มตนเองได้น้อยลง และให้ผู้เรียนมีเวลาสะท้อนความคิดของตนเองในการทำกิจกรรมแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับห้องเรียนกลับด้าน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในเรียนรู้้อย่างหลากหลายและใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นบูรณาการศาสตร์การสอนเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร ศรีทองแดง. (2567). การพัฒนามโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
วิวัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
ไมโครเลิร์นนิ่งร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้าน. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 15(2), 147-162.
<https://so01.tci-thaijo.org/index.php/truhusocjo/article/view/273879/177778>.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์, และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ*. โอเดียนสโตร์.
- จรีพันธ์ ภาษี. (2550). ผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- พันธุ์ทิพย์ เกื้อเพชรแก้ว. (2545). ปัญหาการสอนอ่านย่อความในระดับอุดมศึกษา. *วิชาการ*, 5(6),
51-58.
- ทศนา แชมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*
(พิมพ์ครั้งที่ 5). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภานุวัฒน์ สงแสง. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความสามารถ
ในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- รังสรรค์ ทองสุกนอก. (2547). *ชุดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ (Problem -
Based Learning) เรื่อง ทฤษฎีจำนวนเบื้องต้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. [วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- วสันต์ ศรีหิรัญ. (2560). ห้องเรียนกลับด้านกับการคิดวิเคราะห์. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 14(65),
19- 27.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสู่พหุปัญญา*. ชุมชน
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เอมอร์ เนียมน้อย. (2551). *พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R*. สุวีริยาสาส์น.
- Berrett, D. (2012). *How 'Flipping' The Classroom Can Improve The Traditional
Lecture*. The Chronicle of Higher Education.
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1992). *The Action Research Planner* (3 ed). Deakin
University.
- Torp, L., & Sage, S. (1998). *Problem as Association: Problem – Based Learning for
K – 20*. Association for Supervision and Curriculum Development.

